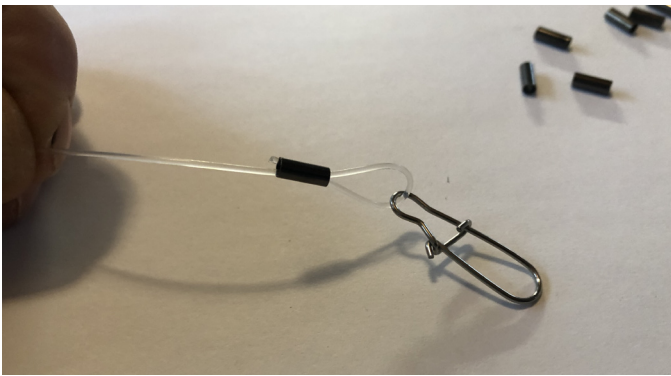

Haukiperuke fluorocarbonista

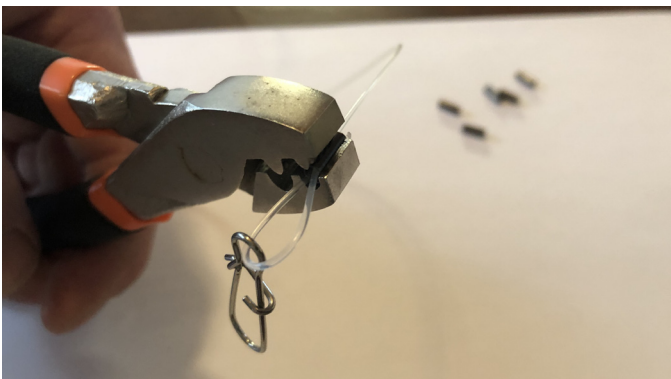

Tarvikkeet:

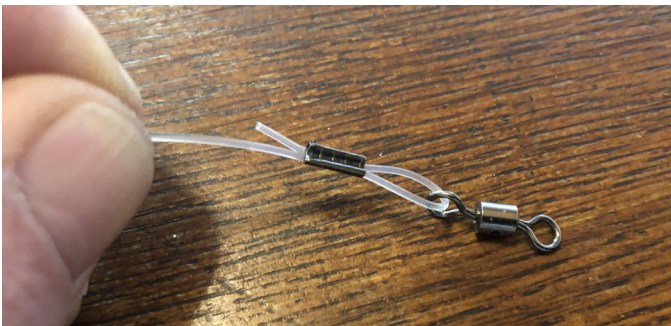
- perukemateriaaliksi tarkoitettua fluorocarbon-siimaa (0,9-1,0mm paksua)
- puristusholkkeja (holkin halkaisija 2 kertaa siiman paksuus tai vähän yli)
- viehelukkoja (ja leikareita)
- holkkipihdit
- sivuleikkurit tai sakset
- kynttilä tai sytkäri

Leikkaa noin 60cm pitkä patkka fluorocarbon-siimasta. Pujota puristusholkki siimaan, kiepauta pää viehelukon läpi ja sen jälkeen vastakkaiseen suuntaan takaisin puristusholkista läpi. Säädä siimalenkin koko sopivaksi. Jätä siiman päätä sen verran näkyviin, että saat siitä sormilla kiinni. Tämä siksi, että holkin puristusvaiheessa on helpompi pitää siima niin, että ne eivät mene ristiin holkin sisällä. Jos näin käy, lopputuloksesta tulee heikko.

Purista holkkipihdeillä lujasti holkki kasaan. Tarkista ennen puristamista, että holkki on kokonaan pihtien leukojen välissä, eikä se kurkista näkyviin kummaltakaan puolelta leukoja.

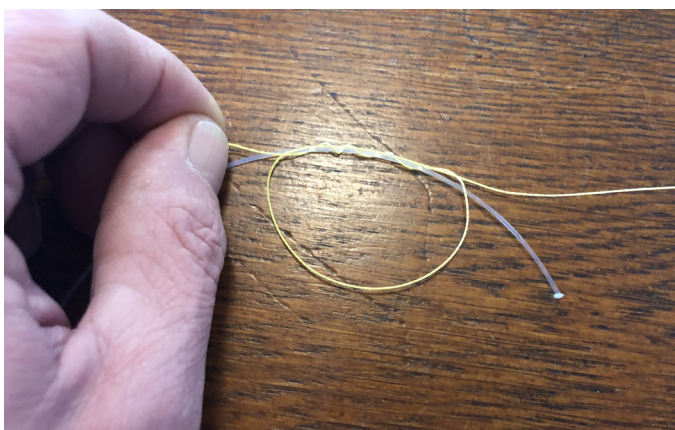

(**Jos** haluat käyttää perukkeen toisessa päässä leikaria, tehdään se samalla tavalla holkin kanssa puristamalla. Viehelukon tilalle laitetaan vaan leikari).

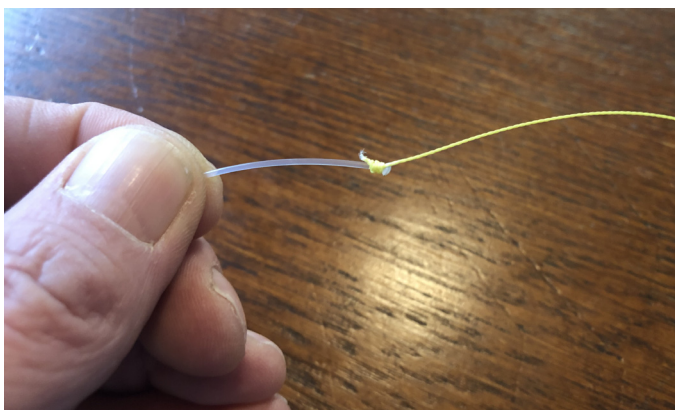

"Tattisolmu"

Leikaria ei haukihommissa aina tarvita. Perukseen voi sitoa heittosiimaan suoraankin, teemmällä liitoskohtaan esimerkiksi "tattisolmun": Vie fluorocarbon-siiman pää lähelle kynttilän tai sytkärin liekin kylkeä. Siimaan alkaa sulamaan pieni pallukka, eli "tatti". Tee siiman päällä vain nopeita tökkäisyjä liekin viereen, fluorocarbon sulaa todella helposti. Jos siima kärehtää niin, että pallukasta tulee musta, homma pitää aloittaa alusta. Kärehtänyt pallukka ei kestä käytössä. Nipsaise silloin pallukka pois ja aloita sulatus uudestaan.

Kun pallukka on onnistuneesti sulatettu ja jäähtynyt hyvin, voidaan virvelin siima sitoa fluorocarbonin ympärille unisolmulla kuvan osoittamalla tavalla. Hyvä ja napakka kiristys on tärkeää muistaa. Kuitusiiman irtopäästä voi ottaa vaikka pihdeillä kiinni, saat lisävoimaa kiristykseen.

Valmis tattisolmu solahtaa helposti vavan kärkeä läpi, eikä aiheuta rikkoontumisvaaraa kuten leikari osuessaan siihen.